

Час убивць

перерізане горло епохи	6
і зітерши всі коми з обличчя	7
закляк твій день – не вислизнув змією	8
так стихшено-приречено мені минають дні	9
мовчати й слухати як ніч	10
як складно Господи чекати ще чогось	11
зима 2007-го року	12
Бебер	13
він буде з тобою впродовж цих доріг поразки	13
я хотів би знову відчутти тебе у своїх долонях	14
бо цей ранок принцесо призначений мабуть для болю	15
карай бідо: не можна без покари	16
ці вірчі грамоти на випадок спадковий	17
перон усміхнені обличчя земляків	18
не бійся слів а неба – й поготів	19
у мушлі тепло і спокійно?	20
маленький Бог на мене дивиться і плаче	21
остання радість – гіршого нема	22
десь із горла приходять у світ примари	23
на денці голосу якби ще знати броди	24
нащо цей поспіх друже-отамане	25
Я помру, можливо, від любови	26
між брезклих хиж і перламутрових палаців	27
каучукова ніхва сміється і тяжко вабить	27
уперся змій чомусь в мої крихкі рамена	28
земля і кров – в моїх промерзлих венах	29
час лагідних убивць уже невдовзі	30
вже й розговілися – то чи згадаєш як	31
є дивна радість у взаємненні з водою	32
загусла музика між струнами у гусел	33
розтерзаний і знічний над обрієм	34
затиснутий самотністю нестерпною стою	35
повстання демонів сприймаючи належно	36
з роками байдужішаєш до смерти	37
наснилися свята – зелені й лагідні	38
ну а спрага ворожої чорної крові	38
вичовгуючи сні – чужі й до одуру знайомі	39

мовчати – то гріх не великий	40
чи Бога забувши вважаєш можливо	41
є така непомітна робота – дивитись на сніг	42
темні твої простирадла, Господи	43
поший мені саван білий-білий	44
вони служили месу над сміттям	44
небо яке піді мною – бачиш?	45
це місто ніби вимерло хоча	46
тиша така, наче світ помер	47
наші мертві продовжують жити під нігтями	48
світ стає трохи ширшим, ніж я би того хотів	49
знамалась вулиця портретом Модильяні:	50
і все більш-менш та часом так обступить жаль	51
на рік життя – лише десяток віршів	51
під восьме березня посипались сніги	52
чи на нас із тобою ще й досі чекають на Пер ля Шез?	53
нове століття надто вже барокове	54
мандрую повільно туди де небо	55
з самотности і відчаю ламкого	56
коли тебе твій відчай дожене	57
у серці, стертому до самих підошов	58
праворуч – зона промислова	59
зупинився розгублено біля брами	60
начаклуй мені вечір у тихому полі	61
опостінь дерева і крику ця печаль	62
осінній день притиснувся до грудей	63
осінньо якось так і зовсім не зимово	63
сиджу, не сплю з якогось дива	64

Убити Ельзу

торкайся серця тихо знічено й небавом	65
цей біль на овиді – його не доторкнись	66
і був початок радше ніж кінець	67
є відстань поміж деревом і птахом	68
я не вив не вбивав упокорених вовком	69
а буде тиха осінь – зірочка впаде	70
де сина плач загорнутий у крижмо	71
чомусь усе це більше не лякає	72
ця тиха музика без прощення і спину	73
наразі складно віддаватись глибині	73

не суть що рух по колу чи наосліп	74
сидиш римуєш мовчки і не знаєш	75
омагазинено приречено граційно	76
цей тихий вересень постояв і пішов	77
останній вірш не привід для печалі	78
сезон смертей наблизився впритул	78
дзвінки опівночі скрадаються мов таті	79
убити ельзу – теплий синій промінь	80
цей вологий надцерблений вечір	80
самотня ніч свідзінський чорна кава	81
зимовий вовк не виживе один	82
тож навіть вурду зварять інші а не ми	83
тож ваші мертві вибрали мене	84
визбируєш життя – зернятками у полі	84
сидиш у келії, самотній ніби рак;	85
вночі до мене знов навідувалась смерть	85
уступишся і все – вважай зламали брость	86
ця парость, що розкошує на зрубі	86
а гаддя кублиться – все далі й далі	87
наговори мені хоч трохи снігу	87
я тихо в мер – не буде панахиди	88
минаєш небо – гори ці нестерпні	88
заціпило – й не хочеться стогнати	89
це просто цвинтар – ані руш	89
відкрити двері й вистояти мить	90
коронований снігом переїдеш цю зиму глибоку	91

Вибрані переклади

Ян САТУНОВСЬКИЙ

Вчора, запізнюючись на працю	93
Один ідейний товариш	93
Нехай я схожий на моці – прозорий у мене дух	94
Я був з тих – московських	95
Я кохав одну лише жінку	95
Ця видимість сенсу у віршах сучасних радянських поетів	96
а, зрештою	96
... гіперболи, метафори, літоти	96

Веніамін БЛЯВСЬКИЙ

20 травня 1911 року	97
відлуння війна	98
перед війною	99
1 травня 1960-го	100

Мішель УЕЛЬБЕК

Як скельця вигнуті – ті хвили...	101
Ти пам'ятаєш озеро, малюк? І як дивилися у даль ми	102
Ти пам'ятаєш, як прокинувшись, ми вранці	102
Це пауза між криків. Помовчи	103
Дорога	104
Ти щось говорила про секс, про відносини між людьми	105
Палац із хмар, мереживо. Ми рухались в незнані	105
Наприкінці, у білім світлі	106
В метро, уже напівпорожньому	107
На пляжі казино – бетон і криця	108
Волосся розпущене	109
Миттева слабкість – я долілиць завалююсь на канапу	110
Кінець вечора	111
Людина на іншій платформі близька	112
Останній рубіж оборони проти лібералізму	113

* * *

закляк твій день – не вислизнув змією
спізнився і запінивсь жовто на вустах
немовби упокорений або і хворий птах
здивований пригодою і прикрістю цією
най буде день і сніг сувоями сумними
лягаючи під ноги й вислизаючи з-під ніг
аби лише не той що без покути гріх
най будуть дні і ми побудемо між ними

5 грудня 2008 р.

* * *

так стихено-приречено мені минають дні
і ночі тлумлять – уночі так добре вже
працюється – так дихається вільно в самоті
немов приходить Бог сідає поруч й стереже
мої по суті зайві й неквапливі роздуми і тіні
що вже не скаржаться – хіба ото на втому
утім їм скаржитись на що немає більше нині
не певен ще але можливо час уже й додому

5 грудня 2008 р.